

הבימה
התיאטרון הלאומי
כי יל תאטרון, ויל הבימה!

פסטיבל

פרימיטיבי

שלוש בכורות בתיאטרון הלאומי

הבימה
התיאטרון הלאומי
סל האמנות וסל הבימה!

ורסאצ'יה שם הזמני

מאת מיכל אהרוני

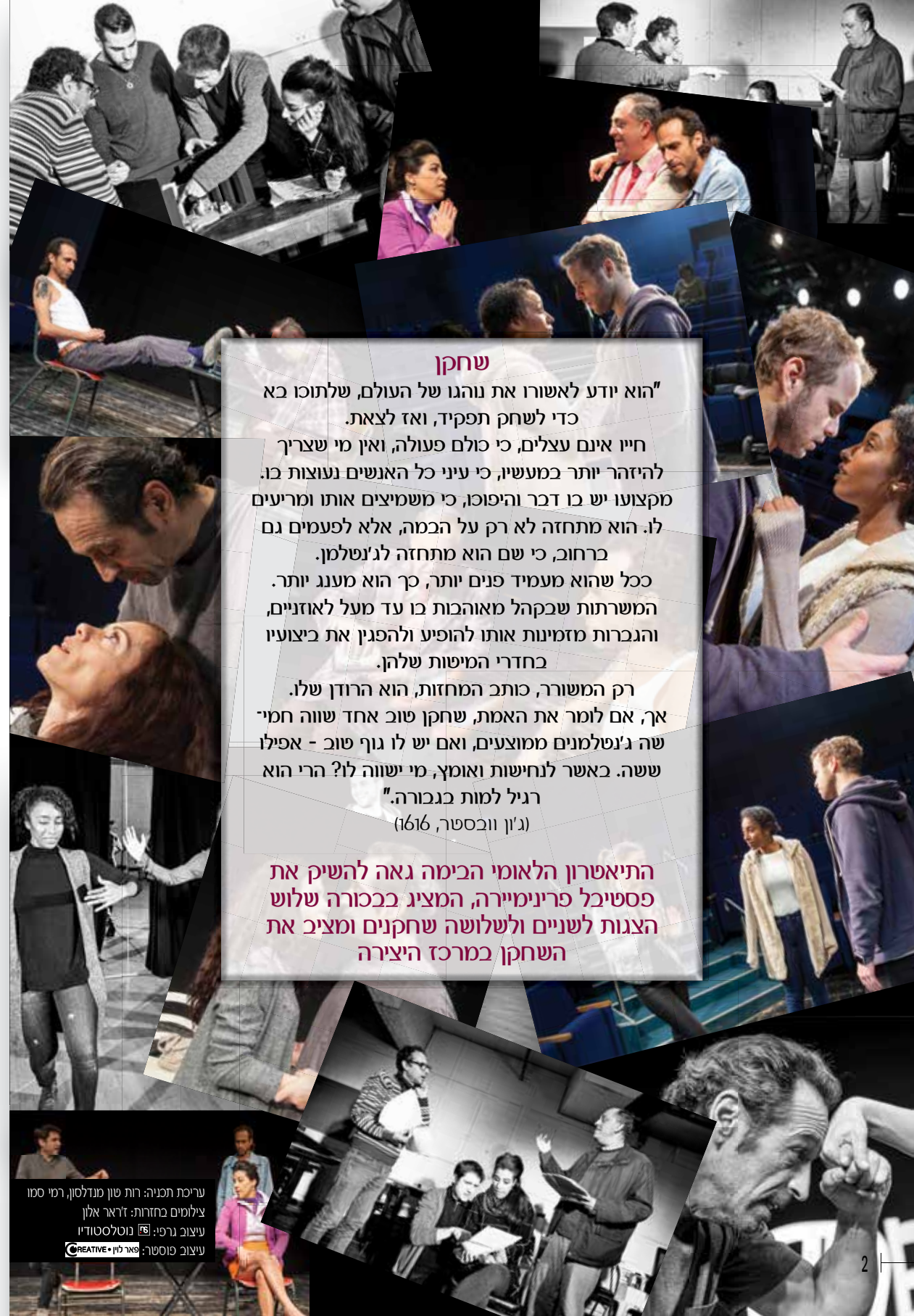
בימוי: אלון טיראן

משתתפים: גיל פרנק | מיקי פלג

תפאורה: זאב לוי
תלבושות: אביה בש
מוסיקה: יוסי בן-עז
דרמטורגיה: נגה אשכנזי
תאורה: יובב מזוז

עיצוב גרפיקה וצילום

שחקן

"הוא יודע לאשורו את נוהגו של העולם, שלתוכו בא כדי לשחק תפקיד, ואז לצאת.

חייו אינם עצלים, כי כולם פעולה, ואין מי שצריך להיזהר יותר במעשיו, כי עיני כל האנשים נעוצות בו. מקצועו יש בו דבר והיפוכו, כי משמיצים אותו ומריעים לו. הוא מתחזה לא רק על הבמה, אלא לכעמים גם ברחוב, כי שם הוא מתחזה לג'נטלמן.

ככל שהוא מעמיד פנים יותר, כך הוא מענג יותר. המשרתות שבקהל מאוהבות בו עד מעל לאוזניים, והגברות מזמינות אותו להופיע ולהפגין את ביצועיו כחדרי המיטות שלהן.

רק המשורר, כותב המחזות, הוא הרודן שלו. אך, אם לומר את האמת, שחקן טוב אחד שווה חמי-שה ג'נטלמנים ממוצעים, ואם יש לו גוף טוב - אפילו ששה. באשר לנחישות ואומץ, מי ישווה לו? הרי הוא רגיל למות בגבורה." (ג'ון וובסטר, 1616)

התיאטרון הלאומי הבימה גאה להשיק את פסטיבל פרימיירה, המציג בכורה שלוש הצגות לשניים ולשלושה שחקנים ומציב את השחקן במרכז היצירה

עריכת תכניה: רות טון מנדלסון, רמי סמו
צילומים בחזרות: זריר אלון
עיצוב גרפי: נטליסטודיו
עיצוב פוסטר: צ'ארלס CREATIVE

VERSACE, a temporary name

By Michal Aharoni

Directed by **Alon Tiran**
Set Design by **Zeev Levy**
Costume Design by **Aviah Bash**
Music: **Yossi Ben Nun**
Dramaturgy: **Noga Ashkenazi**
Lighting: **Yogev Mazuz**

Cast:
Micki - **Gil Frank**
Tomy - **Micki Peleg-Rothstein**

Production Manager: **Goni Negamba**
Assistant Director: **Shahar Biton**

מנהלת הפקה: גוני נגמבה
עוזרת בימאי: שחר ביטון

המחזה

מיקי, סגן ראש ארגון פשע שהפך לעד מדינה, מוצא בדירת המסתור שלו את טומי, בת זוגו, אותה עזב בפתאומיות וללא הסבר. הוא בדרכו להפוך למישהו אחר, שם חדש, שפה חדשה, מקום. היא רוצה בחזרה את מה שהיה, את מי שהוא היה. היא באה להחזיר אותו. הוא לא יכול לחזור.

בין השניים מתפתח עימות במרכזו ניצבות שאלות של זהות ושייכות: האם האדם יכול להשאיר מאחוריו חיים שלמים ולברוא את עצמו מחדש? האם אנחנו יכולים להתעורר בוקר אחד ולשכוח מי היינו? להיות, לחלוטין, מישהו אחר?

מיכל אהרוני

נולדה וגדלה ברחובות. בוגרת מסלול חינוך ובימוי תיאטרון בסמינר הקיבוצים ובעלת תואר שני בתיאטרון מאוניברסיטת מידלסקס בלונדון. מחזותיה: "סכונ" ו"לסמן וי" הועלו בפסטיבל תיאטרון קצר בצוותא. המחזות "אבנים" ו"חברות" השתתפו בפסטיבל "פותרים מסך" בתיאטרון בית ליסין. בימים אלה מוצג המחזה שלה, "אנגינה פקטוריס", בצוותא. הצגת הילדים, "משחקים בלב", הועלתה בחנוכה ב'בימת הנוער העירונית' רחובות. "ורסאצ'ה שם זמני" הוא המחזה הראשון שלה העולה בתיאטרון רפרטוארי.

זאב לוי, אביה בש - מעצבי ההצגה, והשחקנים מיקי פלג וגיל פרנק

אלון טיראן - במאי ההצגה, והשחקן גיל פרנק

הצגה ראשונה: 2 בפברואר, 2017 אולם מסקין
משך ההצגה: שעה, ללא הפסקה

Opening: February 2nd 2017, The Meskin Theatre
Length: 1 hour, with no interval

חציית הקווים ושיתוף הפעולה עם השלטונות כנגד מי שחיוו היו קשורים בחייהם היא לא סתם, עוד משהו: זהו רגע מכונן, החלטה, אמירה, התפשטות, לידה מחדש בכסות אחרת. להחלטה הזאת יש השפעה לא רק עליך אלא גם על סביבתך. במחזה מי שמשלמת את מחיר החלטתו של מיקי היא טומי, בת זוגו. חמש שנים הם חיו יחד, זהותו הפכה חלק מזהותה. לאבד אותו פירושו לאבד חלק מעצמה, הוא רוצה לשכוח, היא חייבת לגרום לו לזכור.

התהליך הזה, של שני אנשים שהאחד מוחק קבצים והשני משחזר אותם, מרתק אותי ככותבת. גם שאלת הזהות, תחושת השייכות, הרצון לשמר את מה שהיה אל מול הרצון להשתחרר, להיעלם. כל אלו חברו להם יחד כשכתבתי. אני רוצה להודות לארז רותם, לשעבר כתב המשטרה של ערוץ 2, על עזרתו הגדולה בשלב התחקיר. תודה גם ל'י, שהיה מאבטח בתוכנית להגנת עדים וחלק איתי את חוויותי מאותה תקופה.

לינק לאתר הרשות להגנת עדים באתר משרד הפנים:

mops.gov.il/Pages/WitnessProtectionAuthority.aspx 240 202

להיות עד מדינה / מיכל אהרוני

לקום בבוקר ולהיות, לחלוטין, מישהו אחר. שם חדש, שפה, ביוגרפיה, זהות. להשאיר מאחור את כל מה שהיית, משפחה, חברים, זכרונות. לנסוע עם מזוודה ריקה.

יש בזה משהו רומנטי. אבל השאלה היא, האם זה בכלל אפשרי. כי מי אנחנו אם לא סך כל חלקינו, שמיכת טלאים של עבר, נקודות, נקודות שאם נחבר בקו, לפי הסדר, נקבל תמונה שלמה? מי אנחנו בלי שום דבר ממה שהייה?

זאת נקודת המוצא של המחזה "ורסאצ'ה שם זמני". שאלת הזהות, השייכות, השלי. לפני כשלוש שנים נסעתי לארה"ב, בעלי קיבל מלגת מחקר ומצאתי את עצמי בפרוור מרילנדי שלא היה לו דבר וחצי דבר עם המקום בו חייתי כל חיי. לפתע כל מה שידעתי, כל מה שעמד לזכותי, כל מה שהייתי, הכל היה כלא היה ונאלצתי לאמץ מנהגים ושפה וניואנסים לא לי, לחקות התנהגויות, להידחק לחליפות שלא נתפרו למידותי.

התהליך הזה, של חיפוש באלאנס בין מי שאני לבין מי שאני צריכה להיות, הוא תהליך מתיש, כואב, לעיתים משעשע. לי מותר לטעות, מקסימום מישהו ייפגע או ייעלב. אבל מה על מי שאסור לו לטעות אף פעם? מה על מי שאם מה שהיה ייחשף ויופיע, יציץ מבעד לזהות החדשה, לא יתאפק ויפרוץ החוצה? מיקי, הדמות הגברית במחזה, הוא עד מדינה, אסור לו לעשות טעויות. ברגע שהוא יעיד כנגד שותפיו לארגון הפשע הוא, בעצם, כורת גט כריתות בינו לבין עברו.

בעלה של אשתי

קומדיה מאת מירו גאברן

תרגום: ירון פריד | בימוי: רועי שגב | תפאורה: זאב לוי | תלבושות: אביה בט
 מוסיקה: יוסי בן נון | דרמבורגיה: שחר פנקס | תאורה: יוגב מזוז
 משתתפים: עמי סמולרצ'יק | פיני קידרון | שיפי אלוני

בין זהות לשייכות / אלון טיראן

כבמאי תיאטרון שעושה את צעדיו הראשונים בתיאטרון הרפרטוארי, אני נמשך מאוד למחזות המעלים שאלות של זהויות. העניין שלי בזה החל עוד בילדותי, ככן להורים מהגרים ונכד לסבתא ניצולת שואה. מאוחר יותר, כשלמדתי לתואר שני בכימיה בתיאטרון בלונדון, שאלת הזהות היוותה חלק אינטגרלי מהעשייה שלי. הנושא הזה מלווה אותי גם היום דרך שאלות של שייכות למקום ולזמן, כמו גם לגבי זהותי כישראל/יהודי/חילוני וכמי שרואה עצמו אזרח במדינת ישראל, ובו זמנית אזרח העולם, שהפך זה מכבר לכפר גלובלי קטן.

כשהמנהל האמנותי של התיאטרון הלאומי הבימה, משה קפטן, פנה אליי בהצעה לכיים מחזה מקורי חדש, 'ורסאצ'ה - שם זמני, מאת המחזאית הישראלית, מיכל אהרוני, הרגשתי שזהו המשך ישיר לעניין שיש לי בשאלות הזהות והשייכות, שאלות אשר עומדות במרכז של המחזה. מעבר לכך ששמחתי מאוד לשמוע על היוזמה וכן על ההזדמנות לכיים לראשונה בתיאטרון הרפרטוארי מחזה שיציג במסגרת פסטיבל תיאטרון יחיד מסוגו, בו השחקנים והיוצרים הם במרכז העשייה.

אך מעל לכל, היה זה המחזה שמשך אותי, וכבר בקריאה הראשונה הציף אותי בשאלות כגון: האם טבע האדם הוא בר שינוי? ובמידה וכן, האם החברה בה אנו חיים כיום, פתוחה וסובלנית דיה כדי להכיל ולאפשר לאדם להשתנות ולהמציא את עצמו מחדש?

בחמש השנים בהן חייתי בלונדון, אחת החוויות שהשפיעו עלי ועיצבו אותי כיוצר ואדם, הייתה עבודתי כבמאי אורח בתיאטרון ה-Bush. זהו אחד התיאטראות הוותיקים בלונדון, שכל מהותו היא יצירה והעלאת מחזאות חדשה ומקורית על במת התיאטרון - עשייה שכאה לידי ביטוי בטיפוח ובתמיכה ביוצרים 'צעירים' מתרבויות שונות, ובמתן תהודה לקולות מושתקים, קרובים ורחוקים. החוויה הזאת לימדה אותי שהאידיאולוגיה האמיצה הזו לא רק מעשירה את האוצר הכתוב, אלא גם מושכת קהלים מגוונים למחזות התיאטרון, ומאפשרת דיאלוג אמיתי עם הקהילה המקומית תוך התייחסות ישירה ורלוונטית למציאות בה אנו חיים.

לאחרונה, עם חזרתי לארץ, התחלתי להתכונן סביב בנעשה בתיאטרון הישראלי, ואני מרגיש שישנו הכרח קיומי ומיידי לחצוב עמוק במכרות ה'רב-תרבותיות' שקיימים בשפע בחברה הישראלית ומחוצה לה. ישנו באוויר צורך עז להפיק מאותה רב-תרבותיות נראות עשירה ומגוונת - כזו, שכל אדם החי כאן, באשר הוא, יידע כי יש ניסיון להשמיע את קולו בציבור. שכל אחד ואחת יוכלו למצוא ביטוי, הזדהות ותחושת שייכות לעשייה התיאטרונית בארץ.

MY WIFE'S HUSBAND

By Miro Gavran

Translated by

Yaron Frid

Set Design by

Zeev Levy

Costume Design by

Aviah Bash

Music by

Yossi Ben Nun

Dramaturgy by

Shahar Pinkas

Lighting by

Yogev Mazuz

מעצב ההצגה זאב לוי
והבמאי רועי שגב
בהצגת המודל לתפאורה

Cast:

Luka - **Ami Smolarchik**

Tony - **Pini Kidron**

Eve - **Shiffi Aloni**

Production Manager:

Goni Negamba

Assistant Director:

Yotam Oren

Opening: February 3rd 2017,

The Meskin Theatre

Length: 1 hour 20 minutes,

with no interval

המחזה

שני גברים נשואים לאותה אישה במשך חמש שנים, מבלי לדעת על כך דבר. היתכן? - יתכן!... במיוחד כאשר האישה עובדת כדיילת ברכבת ומחלקת את זמנה בין הבעל הסלובני בלובליאנה לבין הבעל הקרואטי בספליט - יומיים לכל אחד. ואז.. מוצא הבעל הסלובני את תעודת הנישואין של אשתו בבטנת מעיל החורף שלה ולתדהמתו מסתבר שיש לה בעל נוסף. הוא לא מגלה לה שסודה נחשף, אך מחליט לנסוע לספליט לפגוש את "בעלה של אשתו". ועתה, משנפגשו, עליהם להחליט כיצד ימשיכו מכאן. יריבות קומית מתפתחת בין השניים כאשר הם נלחמים על הזכות להיות בעלה של אשתם. קומדיה זו הוצגה לראשונה בזאגרב ב-1991. המחזה תורגם לסלובנית, סלובקית, גרמנית, אנגלית, פולנית, ספרדית, אלבנית, רוסית וצ'כית והועלה עד כה בלמעלה מ-22 הפקות. מירו גאברן הוא סופר ומחזאי קרואטי בן זמננו, ספריו ומחזותיו תורגמו ל-35 לשונות ומחזותיו הועלו ברחבי העולם בלמעלה מ-200 הפקות.

מנהלת הפקה - **גוני נגמבה**

עוזר בימאי - **יותם אורן**

הצגה ראשונה: 3 בפברואר 2017, אולם מסקין
משך הצגה: שעה ו-20 דקות, ללא הפסקה

מירו גאברן

סופר ומחזאי קרואטי, יליד 1961. יצירותיו תורגמו ל-38 לשונות וספריו יצאו לאור ב-200 הוצאות שונות בארצו ומחוצה לה. מחזותיו עלו ב-300 תיאטראות ברחבי העולם. פסטיבל "GAVRANFEST" המוקדש ליצירותיו, נוסד בעיר טראנבה בסלובקיה בשנת 2003, עבר לקראקוב ב-2013 והתקיים בפראג ב-2016. גאברן כתב כ-40 מחזות. מחזותיו הראשונים עסקו בנושאים פוליטיים ולאחר מכן, כתב מחזור מחזות שעסקו ביחסים בין המינים ובהם חלק מהגיבורים היו לעתים דמויות היסטוריות, וכן כתב סדרה של דמויות נשיות מורכבות. גיבורותיו הן חזקות ורגשיות כאחד. גאברן פרסם 10 רומנים וקובץ סיפורים קצרים. ספריו המוקדמים עוסקים בחיי האנשים הפשוטים בפרובינציות של קרואטיה, לאחר מכן כתב רומנים פסיכולוגיים-אקסיסטנציאליסטיים בהשראת דמויות תנ"כיות. וכמו כן כתב כ-10 ספרי ילדים ונוער ומחזות לקהל צעיר. גאברן זכה בלמעלה מ-20 פרסים ספרותיים בארצו ומחוצה לה. מאז אפריל 2014 הוא חבר ה"אקדמיה הרוסית לספרות" ומאז 2014 חבר שותף באקדמיה הקרואטית למדעים ואמנויות. הוא נשוי לשחקנית מלאדנה גאברן, איתה ייסד ב-2002 את תיאטרון גאברן. גם בנם, יקוב, הוא שחקן.

הכתיבה לוקחת אותי למעמקי הנפש

מירו גאברן מתוך ראיון ל"ירחון קרואטיה", אפריל 2007

"...אני חושב שהדרמות, הקומדיות והרומנים שלי מובנים הן לאנשים רגילים והן לאינטלקטואלים, מאחר ואני תמיד מנסה לשמור על הממד האנושי וליצור מצבים אוטנטיים שמאפשרים הזדהות. התיאטרון והספרות במיטבם כאשר הם מדברים בשפה פשוטה של בני אדם על השאיפות שלהם והנפילות שלהם, על אהבה וידידות ועל חלומות ממומשים וכאלה שלא. המשאלה שלי ככותב היתה, מאז ומתמיד, לחדור ללב הקהל שלי. הספר והצגת התיאטרון חייבים לגרום לנו לצחוק או לבכות - אם זה לא קורה, אז גם מעשה האמנות לא 'קורה'. אני שמח כשלפעמים אני מצליח לשזור הומור ורגש בכמה מהטקסטים שלי..."

...כל דבר שהוא חלק מחיינו יכול גם להיות נושא למחזה, בתנאי שדמויות הגיבורים והגיבורות והיחסים ביניהם מתוארים בצורה משכנעת. חשוב שגם הדיאלוג, כלומר, המשפטים שהם אומרים, יישמעו חיים ואמינים. הפריצה שלי כסופר צעיר, קרתה כשהייתי בן עשרים ושתיים עם דרמה רצינית, "אנטיגונה של קריאון", בה עסקתי במניפולציות פוליטיות... אחרי מספר דרמות, כתבתי את הקומדיה הראשונה שלי, "בעלה של אשתי", המתרחשת בימינו ומתארת שני אנשים פשוטים ויקרים שאיתרע מזלם להיות נשואים לאותה אישה במשך חמש שנים. מכנש הומוריסטי זה בין שני הבעלים המרומים, שאין להם מושג איך להיחלץ מהמצב הבלתי האפשרי שאליו נקלעו, מידה של אישה דומיננטית, נתן לי הזדמנות מצוינת לתאר גיבורים סימפטיים שאפשר להזדהות אתם, הזדמנות לשחק באופן קומי עם יחסי גבר-אשה, נאמנות בחיי הנישואין ועם האשליות שאנו אורגים לעצמנו, לעתים קרובות, לגבי האנשים שנכנסים לחיינו. הצלחתה של הקומדיה הזו היא כנראה לא רק תוצאה של ההומור, אלא גם משום שהגיבורים שלי מוצגים כדמויות חיוביות במיוחד..."

הבימה
התיאטרון הלאומי
כי ל תאטרון ול כבימה!

אין סוף

Constellations

דרמה רומנטית מאת נק פיין

גילום: לידו מילן
רומו, ז'אקו ולדימיר מוסקלוב
ג'אורג'ה ולדימיר, שני סוג
מאיה: מאי אלן
דימטריוס: שח' פוקס וג'ה אסק'י

משפחה: לידו הילט ואולספר אינצ'סט

מחיר האהבה / רועי שגב

נתחיל בבדיחה: "איש מוצא שד בכקבוק, השד מציע לו משאלה אחת. "אני פוחד מטיסות" אומר האיש, "אני רוצה כביש מהבית שלי שאוכל לנסוע דרכו לכל יבשת בעולם". השד חושב רגע ואז אומר: "שמע זה לא פשוט, זה מערך לוגיסטי שמצריך גשרים, קידוחים ביים, זה מאוד מסובך, בקש משהו אחר בבקשה" האיש חושב רגע ואז אומר: "אז אני רוצה את היכולת להבין את המוח הנשי". השד חושב רגע ואז אומר: "כמה נתיבים אתה רוצה בכביש הזה שלך?..."

כי ככה זה. משחר ההיסטוריה עוסק המין האנושי בפערים ובהבדלים בין המינים. גברים לנצח ינסו להבין את הנשים ונשים לנצח ינסו להבין למה גברים לא מבינים אותן. הקונפליקט הזה היה בסיס לאין סוף שירים, ציורים, סרטים ומחזות וכנראה ימשיך להיות קרקע פוריה ליצירה גם בעידנים הבאים.

אהבה הייתה ועודנה הכוח המניע את העולם, למען אהבה, אנשים יעשו כמעט הכל, יחצו יבשות וימים, יכתבו שירים וסיפורים, יעבירו לילות כימים במחשבות ויהיו מוכנים לתת כמעט הכל. אבל למען האהבה אנשים גם יהרגו וייהרגו, יצאו למלחמות, יאבדו את רכושם ואפילו יכרתו לעצמם אוזניים.

גם המחזה "בעלה של אשתי" עוסק באהבה, זוגיות ומה שביניהם, רק שכאן הקונפליקט הנצחי, עובר דרך פריזמה קומית שנובעת ממצב כמעט סוריאליסטי.

כשקראתי בפעם הראשונה את המחזה, אלו בדיוק השאלות ששאלתי את עצמי:

עד כמה רחוק תהיה מוכן ללכת בשביל אהבה?

האם תהיה מוכן לחלוק את האהבה שלך עם מישהו נוסף?

ועד כמה ל"הרגל" יש חלק במוסד הנישואין והאהבה?

איני בטוח האם המחזה אכן מצליח לענות על השאלות האלה, אך הוא בהחלט מציף את הנושאים המורכבים האלה, ואם אפשר גם לצחוק בדרך, זה תמיד טוב.

וכמו שאמר גראוצ'ו מרקס: "מוסד הנישואין הוא מוסד נפלא. אבל מי רוצה לחיות במוסד".

CONSTELLATIONS By Nick Payne

Translated by
Ido Ricklin

Director, Music Editor & Video by
Miri Lazar

Set & Costume Design by
Shani Tur

Dramaturgy by
Shahar Pinkas & Noga Ashkenazi

Lighting by
Meir Alon

Sign Language Coach:
Uri Gov

Video adviser:
Amir Tal

שחקני ההצגה עם הבימאית מירי לזר והמעצבת שני טור

שחקני ההצגה עם הבימאית מירי לזר

Cast:

Marianne - **Oshrat Ingedashet**
Roland - **Ido Bartal**

Production Manager & Assistant
director: **Goni Negamba**

המחזה

constellations המחזה האנגלי מאת המחזאי ניק פיין, עלה בשנים האחרונות באנגליה ובברודוויי וזכה לפרסים ולביקורות משבחות. המחזה מספר את סיפורו של זוג צעיר, מריאן ורולנד. כל בחירה שעושים השניים במהלך היכרותם מפצלת את העתיד שלהם לכמה אפשרויות ומשנה את מושג הזמן כפי שאנו מכירים אותו. דרך סדרה של מפגשים, נחשף הקהל לאפשרויות האינסופיות של האהבה ולמתח שבין בחירה חופשית לבין גורל, אם ישנו. יקומים מקבילים, תיאוריות מדעיות ורומנטיקה - מתנגשים בסיפור האהבה הקוסמי והלא שגרתי הזה.

מונהלת הפקה - **גוני נגמבה**
עוזר בימאי - **יותם אורן**
הדרכת שפת חרשים - **אורי גוב**
יועץ וידאו - **אמיר טל**

הצגה ראשונה:
2 בפברואר 2017, אולם ברטנוב
משך הצגה:
שעה ו-10 דקות, ללא הפסקה

Opening: February 2nd 2017, The Bertonov Theatre
Length: 1 hour 10 minutes, with no interval

באהבה - אין סוף לאפשרויות

הפיזיקה בת ימינו מנסה למצוא הסברים לתכונות מוזרות של היקום, שמתגלות בסדקים שבין תורת היחסות ותורת הקוונטים. ישנם רמזים לכך שמעבר ליקום שלנו ישנו מולטי-יקום, ריבוי של עולמות אשר את קיומם אין לנו דרך להוכיח וגם לא להפריך ולכן - הם נמצאים באופן מתסכל מעבר להשגתנו, לתמיד. כל התנאים הפיזיקליים חברו לכדי היקום כפי שאנו מכירים אותו. אך דברים יכלו בקלות רבה להיראות אחרת לגמרי; הכוכבים מסביבנו יכלו בקלות להתארן אחרת, מינים ששרדו יכלו להיכחד, ילדים שנולדו יכלו באתה מידה לא להיוולד ולהיפך. העולם בו אנו חיים הוא רק קונסטלציה אחת שבה חברו כל התנאים לכדי כל מה שאנו מכירים, כך שיייתכן שהעולם הזה הוא רק חלק מעולמות אפשריים רבים אחרים.

וכך, הקונסטלציות המרובות שמציע המחזה "אין סוף" מציגות בפנינו מערכת יחסים אחת, כמו מערכת כוכבים אליה חברו כל התנאים - אך התנאים משתנים מרגע לרגע. המחזאי ניק פיין מעניק לרולנד ומריאן אין סוף הזדמנויות לחבור זה לזה, לאהוב או לשנוא, ומציג אפשרויות מרובות לכל סיטואציה. ובכן - כמעט לכל סיטואציה. כי באהבה ישנן אין סוף אפשרויות, אך במוות - אין; המוות במחזה מסמן איזה גבול ממנו אין המשך לרצון החופשי, ובכך מהווה למעשה פרובוקציה לחיים אשר בהם אפשרויות בלתי מוגבלות. כלומר המוות הינו תוצאה אחת ממנה אי אפשר לחמוק, והקסם שבמדע לא מצליח לאתגר אפילו אותו.

הקשר הזוגי של מריאן ורולנד, המתפצל לכדי עשרות עולמות אפשריים, מעורר שאלות של רצון חופשי מול גורל ואת משמעותה של כל בחירה. כי אם אכן כל עתיד אפשרי קיים - אז כל בחירה שאנו עושים תקבע איזה עתיד אנו נחווה. על כן תבנית הזמן הלינארי נשברת, ובין סדקיה נותר חלל עבורנו - להחליט איזו מהאפשרויות לבחור.

הרי כלנו שואלים את עצמנו מדי פעם בפעם "מה אם...?"

מה אם הייתם משנים נתון אחד בסיטואציה הנוכחית? אם הייתם יושבים כמושב אחר באולם. אם הייתם מגיעים עם מישהו אחר להצגה. אם האוטו היה נתקע בדרך. אם הייתם גרים בעיר אחרת. אם הייתם נולדים בארץ אחרת. אם לא הייתם נולדים.

המחזה "אין סוף" מניח כי כל האפשרויות אכן מתקיימות. אם לא בעולם הזה - בעולמות אפשריים אחרים. המחשבה על כך מטלטלת; מחד מעוררת ספק לגבי כל מה שאנו מקיימים מסביבנו ותהייה לגבי טעמה של כל בחירה, ומאידך - מרחיבה את הדעת לגבי החלטות שאנו עושים, מקטנה ועד גדולה. אז לפנינו כל האפשרויות. לנו נותר רק לבחור.

על המחזה

ההשראה למחזה "אין סוף" באה מסרט דוקומנטרי של כריאן גרין בשם "יקום אלגנטי", אשר דן כרעיון של ריבוי יקומים - התיאוריה הגורסת שהיקום שלנו הוא אחד מני רבים. מספר תוצאות של רגע אחד או חוויה יכולים לחיות בדו-קיום בו-זמנית. המחזה מתאר את התפישה הזו, ע"י הצגת מספר תמונות במערכת יחסים של זוג: כחלקן- הזוג חי יחד באושר, באחרות- הם בקושי מגיעים לנשיקה הראשונה. ניק פיין, המחזאי האנגלי בן ה-28 אומר שהרעיון של ריבוי-יקומים הכה אותו בתחילה כ"מבועית אך למעשה רומנטי, מצאתי שהרעיון שישנם יקומים מקבילים - כל כך מרתק שזה לא עזב אותי". אך במהלך כתיבת המחזה שינה את דעתו. קוסמולוגית מאוניברסיטת סאסקס שפגש במהלך התחקיר, אמרה לו ש"התיאוריה הזו היא שטויות ואולי אף במידה רבה, מסוכנת: היא הרגישה שזה עלול לסלק את הרעיון של תוצאה" הוא מסביר. "יכולתי להרוג מישהו ביודעי שבועולם אחר הוא יחיה". וכפי שהוא כתב, הוא נוכח שבאיזה יקום שזוג זה יגור, הסיפור שלהם חייב להסתיים באותו אופן - במוות. "אני מעדיף להאמין שזהו זה, זה מה שבאמת קיים". כל המדענים שקרא במהלך התחקיר למחזה, היו אתיאסטים - וזה הוביל אותו לחשוב על הכפירה שלו. "אני חושב שחלק מהתוקפנות של האתיאיזם היא לא כל כך ערכה לחיך. לי אין אמונה דתית כלל. מכחינות מסוימות אני מקנא באנשים שיש להם, כי נראה שיש להם משהו נוסף שלי אין ואני מוצא שזה מושך".

מחזאי ותסריטאי בריטי, יליד 1984. בוגר אוניברסיטת יורק ובית הספר המרכזי לדקלום ולדרמה. בוגר התכנית שליד תיאטרון הרויאל קורט לסופרים צעירים. מחזהו הראשון "אם יש עוד לא מצאתי" שהוצג "וונדרלאסט" (כולמוסי נסיעות) הועלה ב-2010, מחזהו "אין סוף" הועלה לראשונה על בימת תיאטרון הרויאל קורט ב-13 בינואר 2015. היצירה חוקרת את האהבה, הידידות ומושג הרצון החופשי על רקע הפיזיקה הקוואנטית. המבקר צ'ארלס ספנסר מה"דיילי טלגרף" טען כי "הדרמה של ניק פיין נמשכת לא יותר משעה, אך כוללת בתוכה יותר ממה שרוב ההצגות מסוגלות לכבא כפי שלוש יותר זמן. היא משעשעת, אינטליגנטית ומתפוצצת מרעיונות, אך כעת וכעונה אחת מציגה זרם חזק של רגש". בנובמבר 2012 זכה בפרס המחזה הטוב ביותר של השנה מטעם ה"איבינג סטנדרט". ב-2013 עלה מחזה נוסף שלו "אותם מים עמוקים כמוני" ב"דונמר וורהאוס", בינואר 2014 עלה "קווים מטושטשים" בנשיונל. ב-2014 שני פרקים בסדרה "הסודות" שודרו ב-BBC. ב-2014 עלה מחזהו "אינקוגניטו" בתיאטרון הכוש ו"אמנות המיתה" ברויאל קורט. "כתיאוריית העולמות האפשריים נתקלתי לגמרי במקרה במסגרת לימודי התואר השני. עניינה אותי במיוחד החשיבה הפילוסופית שכל האפשרויות קיימות, והאופן שבו בחירותינו בהווה עשויות לפצל את העתיד אותו נחוה לכדי כל עתיד אפשרי".

אנחנו מאמינים שליצירה אין גבול ואין גיל

התצלום: דוד מוסקטון

פרופסור דן מלר, פסל, דייר הבית בתל אביב

חיים מלאים בתוכן. עד 120.

זה הזמן להתעורר בכל בוקר בבית מאיר פנים ומשפחתי, עשיר בתוכן, להצטרף לקהילה איכותית, עם אנשים כמוכם. לחיות את החיים במלואם.

רשת עד 120 מזמינה אתכם ליהנות מחיי חברה ותרבות עשירים, מכל מה שעושה את החיים למלאים ומרגשים: טיולים, חוגים הרצאות וסרטים, מסעדה, בריכה וחדר כושר. שירותי הבריאות המתקדמים בבית פעילים 7/24 על ידי צוות רפואי עתיר ניסיון לצד מחלקת החלמה ומחלקה סיעודית ברישיון ופיקוח משרד הבריאות. נשמח להכיר אתכם, לספר לכם יותר.

עד 120
רשת בתי מגורים
מלאי תוכן
*6120

עד 120 - רשת בתי מגורים לגיל השלישי *6120 | www.ad-120.co.il
הבית בדאשון לציון • הבית בהוד השרון • הבית בתל אביב • בקרוב - הבית במודיעין

אלון שיראן (כימאי ההצגה 'ורסאצ'ה שם זמני')

במאי, מתרגם ומורה לתיאטרון. אלון הוא בוגר בהצטיינות של המסלול לתואר שני בכימיה ותיאטרון באקדמיה המלכותית לאמנות הדרמה, RADA, בלונדון. מביים הפקות סטודנטים למשחק ומלמד את שיטת 'סוזוקי' לאימון השחקן בבית הספר הגבוה לאומנויות הבמה, בית צבי. בין עבודותיו בשנים האחרונות בתיאטרון: 'משחר עד חצות' (בית צבי), 'Three Wise' (בית-ליסיון), 'הבוגר', 'בנות עובדות' (ת' חיפה), 'קפיץ ועשן', 'לא כולל שינה', 'ברוקלין בוי', 'דלתות נפתחות', 'ילדים חורגים לאלוהים', 'הכל כגן', 'רק אתמול נולדה', 'איזה יופי' (ת' באר שבע). בין עבודותיו ככמאי: 'מחלת נעורים', 'רוקדים בלונאסה', 'השושנה המקועקעת' (הכימה), 'פילדלפיה אני בא', 'פרלוד לנשיקה', 'הפסנתר של ברטה', 'המון רעש על לא כלום', 'גילאו', 'הגיבן מנוטרדם', 'רוחות' (ת' באר שבע); 'היורשת' (ת' בית-ליסיון); 'עולמה של איימי', 'יום כמותה של ג'י', 'ציפור שחורה' (ת' הקאמרי); 'כטוב בעיניכם' (מדיטק/בית-ליסיון); 'חלום ליל-קפיץ' (התיאטרון הלאומי הגרמני, ויימאר); 'אנה גלקתיה' (תיאטרון עירוני דארמשטדט); 'רומיאו ויוליה' (תיאטרון עירוני היידלברג), 'שתיקתו של ברוך' (בית האופרה של בראונשוויג).

רועי שגב (כימאי ההצגה 'בעלה של אשתי')

במאי ומחזאי, כותב ומביים בתאטרון ובטלוויזיה. בין עבודותיו בתיאטרון: בתיאטרון אורנה פורת: 'הנחשול', 'אדיסון', 'שרלוק הולמס', 'אפקט הפרפר', 'שכנים' (זוכה פרס ההצגה הבמאי והמחזאי הטובים ביותר, בפסטיבל חיפה להצגות ילדים' 2012). בפסטיבל חיפה: 'פרח של אגדה'. ביים בטלוויזיה: 'השטותריקים' 'פיה בהפתעה', 'סוד הגן של תמר' (הוט). כמו כן היה שותף ליצירת הסדרה 'ילדי בית העץ' בטלוויזיה החינוכית, אותה כתב עם שירלי דשא.

מירי לזר (כימאית ההצגה 'אין סוף')

בוגרת מצטיינת של המסלול לתיאטרון-מחול ב"סמינר הקיבוצים" (2009) ובוגרת ומצטיינת דיקאן בתואר שני בתכנית הבינתחומית לאמנויות באוניברסיטת ת"א (2015). עבודות תיאטרון-מחול בכימויה: POLAROID (2010), DISTANZ (2010), זוכת פרס הכוריאוגרפיה בפסטיבל התיאטרון הבינ"ל בבלארוס). בימיה בשיתוף עם מאור זגורי את ההצגה "25" (זוכת פרס ההצגה המצטיינת וציון לשבח על בימוי בפסטיבל עכו, 2010). זוכת פרס "אלה דן" על עיצוב תנועה בתיאטרון "הכימה" לשנת 2016. בין עבודותיה ככוריאוגרפית וכעורכת מוסיקלית: "הכימה" - "עלובי החיים", "לכד בכרלין", "יחסים מסוכנים", "המלטי", "הוא", "הסוחר מוונציה", "נתתי לה חיי", "מישהו ימות בסוף". בקופרודוקציות "הכימה/הקאמרי"- "אישה בורחת מבשורה", "הכימה שלנו", "חשמלית ושמה תשוקה". "מקבת" - "בגשר" - "פציעות קטנות", "רוח התיאטרון". "בתמונע" - "אבסיניט", "המחברת הגדולה", "הרדופים" (זוכת פרס קיפוד הזהב 2013). "בצוותא" - "בתולים", "הומאז'". עיצבה את פסקול סדרת הטלוויזיה "זגורי אימפריה", ומורה לכימוי בביה"ס לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים.

ירון פריד (מתרגם ההצגה 'בעלה של אשתי')

בין תרגומיו לתיאטרון: 'כחול/תפוז', 'ללכת עד הסוף', 'אוגוסט: מחוז אוסיג', 'פאניקה', 'משפחה עליזה', 'LOVE LOVE LOVE' (ת. הבימה). 'מצעד המלאכים' (ת. בית ליסיון), הינשוף והחתלתולה (ת. החאן). 'לטיפול יצאנו', 'אחרון המאהבים הלוהטים' (ת. באר שבע). 'סקס, שקרים ואמא' (ת. חיפה). 'חנה וחנה' (ת. אורנה פורת). 'מוותק של נעורים' (ת. תמונע). 'אדמונד', 'תשעה אינדיאנים קטנים' (סטודיו למשחק יורם לוינשטיין). 'מסריחונת' (פסטיבל ישראל). 'דברים קורים', 'האנשים כדלת ליד' (פסטיבל מחזות בריטיים, הבימה/צוותא). בין הספרים שתרגם: 'כרוניקות' (כוב דילן), 'ארוכה הדרך למטה' (ניק הורנבי), 'החיים הטובים, ג'יי מקינרן', 'כל מה שנמוג' (מיה פארו), וכל רבי המכר של הרלן קובן.

עידו ריקלין (מתרגם המחזה 'אין סוף')

ליד ישראל, 1966. כתב וביים את המחזות: 'הלילה הקצר ביותר בשנה', 'אובססיה', 'פנטזיה' (הספריה), 'הרוזן ממונטה כריסטו', 'הגיבן מנוטרדם', 'נפיפונים' (ת' באר-שבע). מחזות ילדים: 'אמיל והבלשים', 'אורה הכפולה', 'מומו', 'הכימה המעופפת', 'הידי בת ההרים' (מדיטק). בין תרגומיו: 'יתומים' (ת' הבימה), 'שיחות לילה' (ת' גשר), 'המסיבה', 'כחול בוער' (ת' בית-ליסיון), 'הבוגר', 'בנות עובדות' (ת' חיפה), 'קפיץ ועשן', 'לא כולל שינה', 'ברוקלין בוי', 'דלתות נפתחות', 'ילדים חורגים לאלוהים', 'הכל כגן', 'רק אתמול נולדה', 'איזה יופי' (ת' באר שבע). בין עבודותיו ככמאי: 'מחלת נעורים', 'רוקדים בלונאסה', 'השושנה המקועקעת' (הכימה), 'פילדלפיה אני בא', 'פרלוד לנשיקה', 'הפסנתר של ברטה', 'המון רעש על לא כלום', 'גילאו', 'הגיבן מנוטרדם', 'רוחות' (ת' באר שבע); 'היורשת' (ת' בית-ליסיון); 'עולמה של איימי', 'יום כמותה של ג'י', 'ציפור שחורה' (ת' הקאמרי); 'כטוב בעיניכם' (מדיטק/בית-ליסיון); 'חלום ליל-קפיץ' (התיאטרון הלאומי הגרמני, ויימאר); 'אנה גלקתיה' (תיאטרון עירוני דארמשטדט); 'רומיאו ויוליה' (תיאטרון עירוני היידלברג), 'שתיקתו של ברוך' (בית האופרה של בראונשוויג).

דאב לוי (עיצוב תפאורה להצגות 'ורסאצ'ה שם זמני' ו'בעלה של אשתי')

בוגר המגמה לעיצוב במה בבית הספר לאמנויות הבמה בסמינר הקיבוצים, מרצה ומלמד עיצוב. זוכה פרס ראשון לעיצוב תפאורה בפסטיבל חיפה להצגות ילדים 2010. זוכה מלגת קרן רבינוביץ' ליוצר צעיר ע"ש יעקב הכהן לשנת 2010. זוכה פרס ציון לשבח על עיצוב התפאורה בפסטיבל עכו 2007. זוכה מלגת משה שטרנפלד לשנת 2005 ומלגת קרן שרת לשנת 2007. בין עבודותיו הבולטות: 'ע' 17, 'רומיאו ויוליה' בתיאטרון הקאמרי, 'קיר זכוכית' בתיאטרון בית ליסיון, 'פרח השכונות' בתיאטרון באר שבע, 'אדיסון', 'גיבורה' ו-'שרלוק הולמס' בתיאטרון אורנה פורת, 'הנקה ופיט' ו-'ילדי בית העץ' בתיאטרון המדיטק.

אביה כש (עיצוב תלבושות להצגות 'ורסאצ'ה שם זמני' ו'בעלה של אשתי')

בוגרת המסלול לעיצוב תפאורה ותלבושות בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיה בתיאטרון, עיצוב תלבושות: בתיאטרון הבימה: 'מוטרפים מאהבה', בתיאטרון גשר: 'חוות החיות', 'הקליינט', 'רודף העפיפונים', בתיאטרון הקאמרי: 'רומיאו ויוליה'. בתיאטרון הרצליה: 'המשרתות', בתיאטרון חיפה: 'תופעות לוואי', בתיאטרון אורנה פורת: 'שרלוק הולמס', 'גיבורה קטנה', 'אדיסון', בתיאטרון המדיטק: 'הנקה ופיט'.

שני טור (עיצוב תפאורה ותלבושות להצגה 'אין סוף')

בוגרת המסלול לעיצוב במה ב"סמינר הקיבוצים". במהלך לימודיה זכתה במלגת הצטיינות ע"ש משה שטרנפלד ומלגת הצטיינות מטעם קרן קיסריה. בין ההצגות להן עיצבה תפאורה: בתיאטרון הבימה: 'נתתי לה חיי', 'הסוחר מוונציה', 'אדם לא מת סתם', 'המאהב', 'הקמצן', 'סיפור פשוט'. בת. חיפה: 'בת המלך', 'מיץ מיץ לימונדה'. בת. החאן: 'האדרת'. בת. אורנה פורת: 'טופלה טוטריטו', 'אפקט הפרפר', 'מולאן'. ת. ארצי לילדים ולנוער: 'צ'רלי צאפלין'. בסמינר הקיבוצים 'הומאז'. הצגות בהן עיצבה תפאורה ותלבושות: בת. הבימה 'מישהו ימות בסוף'. בת. נוצר 'חסד'. בפסטיבל עכו 2010: '25' (זוכת ההצגה המצטיינת). בצוותא: 'הרדופים', 'פולוריד'. והפקת התיאטרון-מחול 'Distanz'. בפסטיבל ישראל בדימונה: 'שלג ויער'. בת. אורנה פורת: 'לשמור על הכדור', 'הנחשול', 'מרק כפתורים', 'תיאטרון צפון'. זוכת פרס היוצרת המבטיחה לשנת 2014 מטעם תיאטרון הבימה. זוכת פרס התיאטרון הישראלי בתחום עיצוב הבמה לשנת 2014.

שחקני ההצגה "ורסאצ'ה שם זמני":

מיקי פלג-רטשטיין

בוגרת "בית צבי", 1993. בין תפקידיה: בת. הבימה: "קרוב יותר" (אליס), "בית ברנרדה אלבה" (מרטיריו), "המכשפה" (חנה'לה), "סוניה מושקט" (סוניה), "משרתם של שני אדונים" (סמרלדינה), "אנטיגונה" (אנטיגונה), "משוגעת" (וייאהן), "אוגוסט: מחוז אוסינג" (איווי), "מוריס שימל" (חלדונקה), "פוסט טראומה" (נעמי), "שרי מלחמה" (צבעון), "הכיתה שלנו" (זוחה) (בשיתוף ת. הקאמרי), "חשמלית ושמה תשוקה" (יונס), "ז'קו" (גאולה), "קוריולוס" (ססיניה), "הצמה של אבא" (פרידה). בת. ליסין: "פילומנה", "המלך" (רחלי), "הרולד ומוד", "כחול בוער" (תמי). בת. באר שבע: "ירח שחור" (עלימה), "הנשים הפיניקיות" (אנטיגונה), "הלן קלר" (הלן קלר). בת. חיפה: "ציד המכשפות". בת. תמונע: "אלוורה". בת. הספריה: "ג'יג'י", "ביירות". בטלוויזיה: "גירושים נפלאים", "ילדות רעות", "צעדים ראשונים". בקולנוע: "מסוכנת", "צלקת", "71 מטר מרובע". "פשוטה", הצגת היחיד פרי עטה, היא זוכת פסטיבל "תיאטרונטו", 2007 ופסטיבל "תספיס" בקיל, גרמניה, 2008. ההצגה השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים בטייפה, קיל, פארמה, בוקרשט, מוסקבה. זוכת פרס התיאטרון לחשקנית המשנה לשנת 2009 על תפקידה ב"משוגעת". זוכת פרס שחקנית השנה על "שם שמוליק סגל מטעם תיאטרון הבימה", 2016.

גיל פרנק

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1987. בת. הבימה: "שניים עשר המושבעים", "רוקדים בלונאסה", "טרטיף", "ביבר הזכוכית", "אדם", "מראה מעל הגשר", "ליל העשרים", "אדיפוס - תיאור מקרה" (קראון/טירסיאס), "יהוא" (יהוא), "קוריולוס" (קוריולוס). בת. ליסין: "יתומים", "שח ומט", "וריאציות על נושא מסתורי", "אלטלנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "קיסריה סופ"ש". בת. החאן: "מי תהום". בת. חיפה: "מלאכים באמריקה", "ציפור הנעורים המתוקה", "בני ערובה". בת. הספריה: "מודליאני", "בשפיל". בת. באר שבע: "עקרונות הכתיבה", "ברור כשמש", "קומדיה של טעויות", "בית מלאכה", "מחלת נעורים", "הגולד האחרון". בת. הקאמרי: "סיפור משפחתי", "עולמה של אימי", "נורה", "המורדים", "הורדוס", "עקר בית", "המלט", "האב", "תרה", "מי מפתח מורג'ינה וולף?", "האיריסטוקרטים", "הילכו שניים יחדיו", "יצי'רד השני", "מקבת", "חברים של חברים". ת. אנסמבל הרצליה: "צרים". בקולנוע: "אפטר", "עונת הדובדבנים". בטלוויזיה: "המוסד", "לחיי האהבה", "משחק החיים", "מיכאלה", "שתיקת הצופרים", "זינזה". זוכה פרס שחקן השנה 2007 על תפקידו ב"האב". זוכה פרס שחקן השנה 2014 על תפקידו ב"מקבת". זוכה פרס משרד החינוך על תפקידו ב"בטיסטיק" ב"הילכו שניים יחדיו".

יוסי בן-נון (מוסיקה להצגות "ורסאצ'ה שם זמני" ו"בעלה של אשתי")

פסנתרן ומלחין. הלחין וניהל מוסיקלית בכל התיאטראות בארץ. בין עבודותיו לאחרונה: בת. הבימה: "רמה", "ההולכים בחושך", "בית ברנרדה אלבה", "קופסה שחורה", "הנאהבים והנעמים", "חדש בכפר", "העז או מי זאת סילביה", "מלחמה", "אנה קרנינה", "כל החיים לפניו", "איוולך הקטן", "כמעט נורמלי", "גבירתי הנאווה", "אדיפוס - תיאור מקרה", "אוווטה", "פליישר". בת. בית ליסין: "מתנגשים", "עשו עליך פעם סרט", "יומנים", "אלטלנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "אוליבר טוויסט", "הדוד וניה", "פרינסס מרי 7", "מלאכת החיים", "סוסים על כביש גהה", "אז כפראג", "בית מרקחת שטרן בלום". בת. באר שבע: "כשאת אומרת לא", "קומדיה של טעויות", "השחקן". בת. הקאמרי: "אשכבה", "נורה", "הבכיינים", "כטוב בעיניכם", "מעין הכבשים", "אמא קוראז", "המלט", "המפיקים", "גפן בלאדי", "החגיגה", "היה או לא היה", "כנר על הגג", "שמו הולך לפניו", "עזנו הלך", "ינטל", "גטו", "איחש פישר", "האיריסטוקרטים", "קברט", "קזבל", "רומן משפחתי". בת. חיפה: "מחיר הכבוד". זוכה קרן שרת במשך 12 שנים ברציפות. פרס אקו"ם להלחנה לתיאטרון, 1992. פרס מרגלית להלחנה לתיאטרון, 2000. פרס התיאטרון 2004 על הנאהבים והנעמים". פרס מלחין השנה לילדים 2008 על "אוזו מוזו".

שחר פנקס (דרמטורגיה להצגות "בעלה של אשתי" ו"אין סוף")

מחזאית ודרמטורגית. בוגרת תואר שני בבימוי, הפקולטה לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה האחרונות כמחזאית: "תהילה" עפ"י ש"י עגנון, "האדרת" עפ"י גוגול, "כנרת כנרת" (עריכה, ת. החאן), "אדם לא מת סתם" עפ"י סיפורי דבורה בארון (זוכת פרס התיאטרון הישראלי למחזה 2014), "המאהב" עפ"י א.ב. יהושע, "אבא גוריו" עפ"י אונורה דה בלאזק, "סיפור פשוט" עפ"י ש"י עגנון (ת. הבימה), "לבד בברלין" (ת. הבימה), "הוא הלך בשדות" (עריכה, ת. בית ליסין), "חלום ליל קיץ" (עריכה, ת. החאן). בין עבודותיה כדרמטורגית: "פסטיבל צו קריאה" למחזאות מקורית (תיאטרון צוותא). "אם יש גן עדן", "ארץ חדשה", "השבועה" (כתיבה עם שי פיטובסקי, קבוצת צעירי הבימה), "אורסטס ואלקטרה -משפט רצח" (התיאטרון הלאומי קפריסין). "שרי המלחמה", "הסוחר מוונציה", "לא אשנא" עפ"י ספרו של דר' איזלדין אבו אלעייש, "הקמץ" (ת. הבימה). זוכת פרס רוזנבלום לאמנויות הבמה עם שיר גולדברג (2014).

נגה אשכנזי (דרמטורגיה להצגות "ורסאצ'ה שם זמני" ו"אין סוף")

במאית, דרמטורגית, כותבת ומפיקה לקולנוע ותיאטרון. בוגרת תואר ראשון בתיאטרון מאוניברסיטת גרינלד, ארה"ב ולימודי קולנוע ב"סורבון", פריז. בארה"ב, עבדה כמנהלת פיתוח יצירתי ב"אולפני פראמאונט" בלוס אנג'לס, שם השלימה את סרטה הדוקומנטרי הראשון, "האזור האפור", המתעד חיי אסירות בכלא נשים אמריקאי. הסרט זכה בפרס הדוקומנטרי הטוב ביותר ונרכש על ידי חברת ההפצה "נשים עושות סרטים". בין עבודותיה לאחרונה: "מופע זוגי" (עיבוד, ת. "המדיטק"), "אשה בורחת מבשורה" (דרמטורגיה, ת. הבימה), "הסיפור של ניה" (דרמטורגיה, ת. הבימה).

מאיר אלון (תאורה להצגה "אין סוף")

מנהל מחלקת התאורה של תיאטרון הבימה. בין עבודותיו לאחרונה: "העז או מי זאת סילביה", "רכוש נטוש", "תקופת הסתגלות", "מישהו שישמור עלי", "סונטת סתיו", "הנהג של מייס דיזי", "שעה יפה ליונה", "משוגעת", "כל החיים לפניו", "אוגוסט: מחוז אוסינג", "טיקוצ'ין", "הזוג המוזר", "בגידה", "הקומקום והמטאטא", "לילה במאי", "ארוחה עם אידיוט", "כי בנו בחרת", "סיגל", "אם יש גן עדן", "לא ביום ולא בלילה", "מלכת היופי של לינאן", "שרי המלחמה", "כמעט נורמלי", "רעל ותחרה", "איש חסיד היה", "משהו טוב", "ערי מדבר אחרות", "אם הבית", "החיל האמץ שווייץ", "מירלה אפרת", "ענת דודים", "הכיתה שלנו", "זרעים של שתקה", "חיזור גורלי", "כפאניקה", "פתאום הגיע סתיו", "הבן הטוב", "נעצר בחצות", "ז'קו", "מה עושים עם ג'וני", "פליישר". כמו כן עיצב תאורה לתיאטרון בית ליסין, תיאטרון לילדים ולנוער, פסטיבל עכו, פסטיבל תיאטרונטו.

יונג מזוז (תאורה להצגות "ורסאצ'ה שם זמני" ו"בעלה של אשתי")

מעצב תאורה למופעי מוזיקה, מחול ותיאטרון. בין עבודותיו: מעצב תאורה ראשי בחג המחזמר בת ים 2013-2016: "כלה על הגייר", "סירות בודפשט", "בילי שורץ", "משיח", "גולדי חזיות", "גרטה והמירוץ לחלל", "חבסה", "חלום קוסטה ריקה", "סוליקא", "הזמיר". סיבוב עולמי עם להקת מחול "אלומיניום", מעצב תאורה ראשי למופעי אייל גולן, אשתאר אלבינה וזמרים נוספים. עוזר תאורה לטקס פרסי ישראל 2013-2015, ע.תאורה לאירועי המכביה, ע.תאורה לאירועים ממלכתיים ועסקיים רבים, ע.תאורה לאירועים פרטיים לכיכרי המשק הישראלי ברחבי העולם.

עמי סמולרצ'יק

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב, 1995. בין עבודותיו בתיאטרון: בת. הבימה: "נודניק", "רומנטיקה", "מבקר המדינה (בשיתוף 2005, "מוריס שימל" (בשיתוף ת. חיפה), "ליזיסטרטה", "החייל האמיץ שוויק", "פאניקה" (רודני, "ז'קו", "לבד בברלין" (אנו קלוגה). בת. חיפה: "שמו הולך לפניו", "כולם היו בני". בת. הקאמרי: "דבר מצחיק קרה". בת. הסמטה: "צ'יקו ומיקו" (כתיבה ומשחק). בפרינג': "הקרפדים", "פלפל אל חפלה", "סמולרצ'יק" (הצגת יחיד פרי עטו). בטלוויזיה: "משפחת יום הולדת", "סברי מרנן", "עד כאן", "פאפאדיז", "בלי גרביים", "האיגלו של טרלה", "אהבה זה כואב", "מה שלמה", "פלורנטיין". בקולנוע: "הכידון", "מחכים לסרוקין", "מבצע סבתא", "סימה וקנין מכספה", "פתיחה 18", "סטאר-טפ", "מלך הג'ונגל", שושנה חלוץ מרכזי. ב - 2005 יצא ספרו "איפה אתה" בהוצאת "מוזה". כתב תסריט לסרט הדוקומנטרי "מלך הג'ונגל" ולסרטונים בערוץ "אגו".

פיני קידרון

בוגר בית צבי 1996. בין תפקידיו: בת. הבימה: "לבד בברלין" (אמיל בורקהאוזן), "גבירתי הנאוה" (אלפרד דוליתל), "רעל ותחרה" (ד"ר אינשטיין), "נתתי לה חיי" (מספר, איז'ו), "אוגוסט: מחוז אוסייג" (צ'ארלס הקטן), "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" (יורם, סופר המלך/אשר), "החותרת" (עמי), "מבקר המדינה" (נחמן טוש, ציון, בעל המלון), "ללכת עד הסוף" (דייב), "בגדי המלך" (בובו פורטונה), "המכשפה" (גרשון/קצב/ מטיל סכינים), "תמרה" (פקיד קבלה/ ארז/ נהג מונית), "הנאהבים והנעימים" (שמואל/איסר/פייביש), "נודניק" (וולף), "נתתי לה חיי", "רעל ותחרה" (ד"ר אינשטיין). בת. בית ליסין: "שיחות עם אבי" (בלו), "פילומנה" (עו"ד נוצלה), "הרולד ומוד" (מפקח ברנרד), "סתיו ימיו" (לזר), "ספר הג'ונגל" (רטי הפיל), "התאומים מוונציה" (טיבורצ'יו). בטלוויזיה: "משפחה לא בוחרים", "פולישוק", "החיים זה לא הכל", "פרודים". בקולנוע: "רק כלבים רצים חופים" (יונס).

שיפי אלוני

בוגרת לימודי משחק בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיה: בתיאטרון: "שירת העצבים", "רואים את הסוף" (צוותא), "האהל האדום" (תיאטרון יפו). בטלוויזיה: "לצבי יש בעיה" (ליאת/לטי - רשת, ערוץ 2), "לה פ-ימיליה" (נורית, ערוץ 10) כחינוכית: "אחת שיודעת", "אנחנו במפה", "שותפים", "צומת מילר", "השוטר הטוב", "זהירון וחיפזון" (הוט).

אשרת אינגדשט

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לווינשטיין, 2013. זוכת מלגה ע"ש אוהלה הלוי ומלגת "קרן שרת" 2013. בת. הבימה: "השבועה" (לילית/יורד ים), "אלוהים מחכה בתחנה" (אמל), "אבא גוריו" (ויקטורין), "יחסים מסוכנים" (אמילי/ז'ולי), "קורילונס" (וירגיליה). בתיאטרון הפרטי: "פסטיגל" 2015-2016. בטלוויזיה: Tyrant (הרוך, YES) סדרת הנוער "שכונה" (ערוץ ניקלאודין). זוכת פרס השחקנית המבטיחה ע"ש אלה דן 2015.

עידו ברטל

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב, 2010. זוכה מלגת קרן שרת ומלגת משחק בחסות אלי ליאון. בין תפקידיו: בת. הבימה: "החולה ההודי" (שגב חיסדאי), "הסוחר מוונציה" (באסאניו), "הקמצן" (ולר), "אבא גוריו" (ראסטיניאק), "נעצר בחצות" (ד"ר קונראד), "פליישר" (עו"ד נחמיה קורצמן), "עלובי החיים" (אנז'ורא). בת. הערבי-עברי: "שרופים" (סימון). בת. בית ליסין: "אביב מתעורר" (מלכיאר), "אמא מאוהבת" (עומר), "אמא שלו" (מתיו). בת. הקאמרי: "המצעד" (יואי דורסי), "קומדיה של טעויות" (אנטיפולוס). בת. השעה: "הלב האמיץ של אירנה סנדלר" (סטפן), "חטיפה מן המנזר" (שוקי). בקולנוע: "העולם מצחיק", "6 פעמים". בטלוויזיה הגרמנית: הסרטים "נשמתו של רוצח" (יורם בנש) ו"המעבר" (ארז). בטלוויזיה הישראלית: "בובות", "סרוגים" 2, "נשות הטייסים", "אליפים", "ניו יורק", "בני ערוכה", "שבאבניקים", "חצויה", "מריו", "פיג'מות", "עממיות", "חברות" 2.

BLACK BAY DARK

BLACK PVD-COATED STAINLESS STEEL CASE
DIAMETER 41 MM
WATERPROOF TO 200 M (660 FT)
IN-HOUSE MOVEMENT

Black PVD-coated stainless steel case. Directly derived from the thin film technology originally developed by NASA, Physical Vapor Deposition enables practically any inorganic material to be bonded with metals.

TUDOR in-house movement MT5602. Offering a 70-hour power reserve and regulated by a variable inertia oscillator with silicon balance spring, it is certified by the Swiss Official Chronometer Testing Institute (COSC).

#TUDORWATCH
TUDORWATCH.COM

WATCH SHOW ברשת
ובחנויות השעונים והתכשיטים המובחרות
www.euro-asia.co.il

TUDOR

מועצת הנאמנים של התיאטרון יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דירקטוריון הבימה | יו"ר: נורית דאבוש
סגן יו"ר: בן עמי עיב
אסתי אפלבוים פולני, אמנון דיק, יוסי שחק

מנכ"ל: אודליה פרידמן | **מ"מ מנהל אמנותי:** משה קפטן | **סמנכ"ל:** בני צרפתי

במאי בית וחבר הנהלה אמנותית: חנן שניר
מנהלת מחלקת אמנותית ומלהקת: רות טון-מנדלסון
מנהל כספים: יגאל ספיבק
מנהל רכש, פרסום וע. מנכ"ל: יניב איתן

שחקני התיאטרון:

אקי אבני, אורי אברהמי, שולמית אדר, אלימור אהרון, נירית אהרני-שוויצר, עודד אהרליך, ג'סיקה און, תמר איילאי, דורון אורן, אושרת אינגרדט, גורג'י אסכנדר, אינטל אלבחר, נדיר אלדד, נצר אלוני, אביב אלוש, גילה אלמגור, אהרון אלמגור, חונית אפל, דפנה ארמוני, מאיה בוסקילה, אורי בנאי, עמוס בוארון, רותם בלוטניק, ריקי בליך, עירית בנדק, שמיל בן-ארי, טליה בן-מזי"א, אפרת בן-צור, שמחה ברבירו, שלומי ברטנוב, עידו ברטל, אלדר ברטמן, שרידי גבארין, דוית גביש, מרים גבריאל, רינת גולדמן, רבקה גור, גלית גיאת, לאה גלפשוטיין, אשט גספריאן, תום גרציאני, נמרוד דגן, אמיר דדון, תומר דהן, גבי אוהד-דוד, יבגניה דודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רן דנקר, אורי הוכמן, רוברט הניג, דור הרר, אמנון וולף, רפי ויינשטוק, דניאל ורטהיים, גיא זז-ארץ, ניר זליחובסקי, אורן חבט, ענת חדיד, סגי חזמה-פריצקר, ענת טוביה, הגר טישמן, דנה ידלין, בן יוסיפוביץ, ריזה ישראל, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, שני כהן, מיכאל כורש, תימור כהן, לילך כספי, אדם להב, לירון לוי, אמיר לוי, אילן ליבוביץ, רותי לנדאו, קובי מאור, תות מולאר, הראל מורד, שירי מיימון, רינת מטטוב, רוי מילר, ניל משען, ראודה מן סולמן, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, ערן חגי נויברג, אלון נימן, לאוי נופי, נעמה נחום, דוריס נמני, דניאל סגב, שחק סגל, עמי סמולצ'ק, נורמן עיסא, דורון עמית, רוברט פולק, רובי פורת-שבב, אסנת פישמן, מיקי פלג, גיל פרנק, פיני קדרון, אבי קושניר, דבורה קידר, רותם קינן, טל קלאי, מיקי קמי, ליא קניג, טטיאנה קנליס-אלייר, גיל קפטן, רועי קקון, אלכס קרול, נתן רביץ, ארז רגב, אורנה רוטברג, שחר רז, דור רייב, דב רייזר, פולי רשף, יגאל שדה, גאיה שליטא-כץ, קארין שיפרין, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תומר שרון, גלי תגר, יפה תוסיה-כהן

הנהלת חשבונות:

מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
מנהלת מדור שכר: אסתי גולדשטיין

מחלקת שיווק:

מנהלת מכירות: חתונה קיפניס
עוזרת למנהלת מכירות: ענת נתן
מחלקת שיווק חוץ ואירועים:
מנהל: איתן אדר, ירדן רבינוביץ-צחק
מנהל מחלקת חינוכית: אבי קלמה
שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:
מנהל מחלקת שירות לקוחות-מנויים:
אילן ולשטיין

השחקנים הוותיקים:

יהודה אפרוני, ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, חולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פיניה פרח, דליה פרידלנד, אלכס פלג

צוות טכני להצגות הפסטיבל:

מנהל טכני: **עמית אלעד** (להצגות "ורסאצ'ה שם זמני" ו"בעלה של אשתי") | מנהל טכני: **אורן רוזן** (להצגה "אין סוף")
סגן מנהל טכני: **אלי ברינה** (להצגות "ורסאצ'ה שם זמני" ו"בעלה של אשתי") | סגן מנהל טכני: **דוד מאיר** (להצגה "אין סוף")
תפעול תאורה: **ליאור לוי** | תפעול סאונד ווידאו: **מוון דוידיאן, דני זודקוביץ, עידן שושני** | תפעול תלבושות ואבזרים:
אינה אבוטטיגריס (להצגות "ורסאצ'ה שם זמני" ו"בעלה של אשתי"), **נטלי לוגאסי, ג'טה מילר** (להצגה "אין סוף")

טלפון: 03-5266666, פקס: 03-5266777 קופה: 03-6295555, אתר אינטרנט: www.habima.co.il

מודעות: מוליס שיווק - 03-5161187 | הבימה, המערכת והמו"ל אינם אחראים על תוכן המודעות ועל סגנון, האחריות על המפרסמים בלבד. ט.ל.ח.

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרויקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהילתית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף - המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש - טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרונים אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

יו"ר אגודת ידידי התיאטרון הלאומי הבימה: עו"ד, ציפי רובין

חברי הנהלה:

ארליך גל, הראל אורה
חיימוביץ רונת, לנדאו ליאורה, רביד נאווה
רוזנברג ריקי - גברית כבוד
יעל רב הון, רביץ אורלי

מייסדת ונשיאת כבוד: עו"ד, גולדנברג אורה

מזכ"ל: כהן פולין

ידידים הבימה

אבידן בריר ברויה ודרי אברהם בריר	בר שלמה
אדלר רונת וראובן	ברק אהרון ואליקה
אהובי יגאל	ברטפלד אסי
אור תיאודור	גבריאלי עדנה
אייל אורקה	עו"ד גולדנברג אורה
אחיטוב אוריובסקי ארזה	גור אלן
אפרת צבי ודורות	גיגר מיכה ושרה
אונגר יעל ורמי	גלר אתי ואהוד
איזקסון אירית	גרינשטיין עדנה
אילין שרה	גרנות נעמי ויוסי
אלאלוף שרה	דנקנר אורלי ונחמי
אלאלוף אילנה וגקי	הורביץ דליה
אלחנני איטה	הירש תמי
אלקון עידית	הראל אביקם ואורה
אלוראי רונת	המבורגר יאיר ואילנה
שלמה איליהו	וילנר חגית
אקרשטיין סטפני וגיאור	זמיר רינה ויצחק
ארליך גל ומישל	זרניצקי אורה ויוסי
ארליך מירה וגיאור	זיידנברג אמנון
ארקין דוריס ומורי	חיימוביץ רונת
בארינבוים צביקה ונטלי	חכמי קנפר ניצה
בלומנטל נעמי	חכמי יוסף דוד
בנק לאומי	חנן אריה ופסיה
בנק הפועלים	טייק עירונה
בהר יוסי ועירית	טייק יהודית ודרי הנרי
בר ריבה וצבי	טלר גדעון
	ים שחור נעמי ומנחם
	ירון צילה
	כהן אלי ואיילה
	כהן פני ופנינית
	כהן עדה
	כרמל שוש
	לבנטל חיה
	לוי גיטה
	ליבאי דוד
	לנדאו ליאורה ואלי
	לנדסברג דיתי ואלכס
	לסט רותי וגבי
	מטלון מוראל וענת
	מימון מרים
	מיתר עפרה ואלי אפשטיין
	מלמד אלדד ודליה
	מנדלוביץ ניר
	נתנאל ענגי ועוזי
	סגול טובה וסמי
	סטיבה אורה ואיתן
	סמית רלי
	סדן שמחה
	עומר טל
	עופר רותי
	פרדמן ליאורה ומיכאל
	פישמן טובה ואליעד
	פלדמן איה וזאב
	פרופר אתי וגד
	פריס נורית
	קונדה אפרים וציפי
	קריב נילי
	רב חן רפי
	רב-הון יעל
	רביד נאווה ואברהם
	רביץ אורלי
	רהב רני והילה
	רובין ציפי ופנחס
	רובינשטיין מיכל ומאיר שמגר
	רוזנברג ריקי
	ריס איטה
	רפפורט עירית
	שוטר דליה
	שטראוס בן דרור רעיה
	שליסל ציפי
	שפיגלר רותי
	שקד שושנה וישעיהו
	שקד חיה
	רות לבהר שרון

מה שטוב בקליני

ללקוחות Cal מגיע רק טוב

חדש!

תשלום והטבות במסעדות ישירות מהנייד

■ חיפוש מסעדות ■ הזמנת מקום ■ ניווט ■ הטבות קבועות ומשתנות

הורידו עכשיו את אפליקציית ארנק Cal4U

כל מה שטוב בשבילי, עכשיו גם בנייד

פירוט עסקות
וחיובים

ניהול
המסמכים
שלי

לקיחת הלואה

הטבות בארץ
ובחול

תשלום והטבות
במסעדות

אחזת פולג

סיעודי, הדור הבא - בקרוב.

Nimrod 052-4900620

צוות אחזת פולג מזמין אתכם להחלים לאחר ניתוח או אישפוז
באווירה כפרית רגועה ובתנאים מושלמים למנוחה והתאוששות

לפרטים נוספים התקשרו אלינו:
1-800-33-33-70

אחזת פולג, קיבוץ תל יצחק

אחזת רובינשטיין
רשת חידור המסגרת הפרטית המובילה בישראל

a-rubi.co.il